

gjælder en saadan Undtagelse, idet det nemlig der er fastsat, at, naar Balget skal holdes, skal det bekiendtgjøres i Stiftstidenden, det vil altsaa sige for Sjællands Stifts Vedkommende, i Kjøbenhavns Adresscontoirs Efterretninger, og, naar ikke er fundet tilstrækkelig Grund til i hiin Lov i saa Henseende at gjøre en Undtagelse, antager jeg, at der heller ikke er Grund til at gjøre en saadan i det Tilfælde, der omhandles i § 19 af den her foreliggende Lov.

Mourier: Jeg skal, inden jeg fremsætter nogle faa Bemærkninger ved det nu foreliggende Capitel, med den ærede Formands Tilslæbelse forudstikke, at jeg beklager, at jeg ved tilfældige Omstændigheder er bleven forhindret fra at være tilstede ved Forhandlingerne over §§ 11 og 12 samt over det 3die Capitel. Jeg havde nemlig nogle, ikke ganske uvæsentlige, Bemærkninger at gjøre, deels ved de i § 12 indeholdte Bestemmelser angaaende visse Rettigheder, der skulde indrømmes Arvingerne efter Fæstere, som maatte afgaae ved Døden inden den 1ste Jan. 1855, og deels ved Capitel 3 om Kjøbsummens Berigtigelse og Adkomstdocumentets Udstedelse m. v., ved hvilket Capitel jeg navnlig havde Adskilligt at erindre, som jeg troer at kunne, fra den practiske Side, fortjene Dmærksomhed. Jeg skal imidlertid søge nogenlunde at raade Bod herpaa, idet jeg forbeholder mig, hvis jeg, som jeg haaber, faaer Leilighed til at holde det Slutningsforedrag, hvortil jeg allerede tidligere har hentydet, da i nogle almindelige Træk at berøre det, jeg ved de sidst afstemte Dele af Lovforslaget kunde have ønsket at bemærke. — Dette kun foreløbigt. — Hvad nu det 4de Capitel angaaer, da er dette, som allerede af den ærede Ordfører antydet, af stor Bigtighed. Jeg har ved et foregaaende Affsnit udhævet, at det, der egentligen er Hovedsagen i hele Lovforslaget, næstefter selve Principet, det er Taxationerne. Jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, hvor overordenlig usikre og vilkaarlige disse Taxationer ere og maae være, og denne Taxationernes mangelfulde Beskaffenhed er derhos i en betydelig Grad bleven forøget ved de Bestemmelser, der efter Afstemningen over § 9 igaar ere komne ind i Paragraphen, navnlig angaaende Gradraget af $\frac{1}{5}$ indtil $\frac{2}{5}$ af Taxationssummen.

Jo større nu denne Usikkerhed og Vilkaarlighed ved Taxationerne er, desto vigtigere bliver det at have de paalideligste og dygtigste Taxatorer, hvilket i ethvert Fald er af største Betydning og er en Betingelse, uden hvilken den paatænkte Foranstaltning under ingen Omstændigheder vilde kunne føre til taalelige Resultater. Da jeg har liggende for mig den oftere omtalte Plan af den høitærede Indenrigsminister, skal jeg tillade mig at citere en Uttring, der forekommer i denne Plan, Side 109, hvor den høitærede Forfatter med Styrke erklærer sig imod, at Afløsning af den en Fæstegaard paa hvilende Fæstetvang skulde kunne een sidigen enten af Eieren eller af Fæsteren fordres i værtsat, saalænge den nærværende Fæstes contract vedværer, og hvor det da blandt Andet siges, at, dersom Fæsteren paa det private Gods skulde have Ret til at fordre Gaarden taxeret, vilde derved møde den store Mislighed, at en paalidelig Taxation, og navnlig en paalidelig Taxationsmand, næsten ikke vilde være at tilvejebringe (B. Christensen: Næsten!). Der er unægteligen megen Sandhed heri. Men jeg har da, netop fra denne Side betragtet, ikke lidet Betænkelighed ved det af Udvalgets Fleertal opstillede System, hvor efter der i ethvert Amtstraadsdistrict skulde af Amtstraadet udnævnes 18 i Districtet bosatte Mænd, blandt hvilke igjen de vedkommende Taxationsmand tilbeels, og med visse i § 20 bestemte Modificationer, skulde vælges; thi dette System staaer i den fuldstændigste Modsetning til den Anskuelse, som ligger til Grund for den høitærede Indenrigsministers ovennævnte Uttring, paa hvilken man, udtalt af en saa praktisk Mand, ikke kan andet end lægge stor Vægt. Men det bliver da sandeligen meget betænkeligt at creere et Tal af 18 Mænd, der dog, naar Tallet til Taxationerne skulde kunne være nogenlunde begrundet, alle maatte kunne tillægges Prædicatet af dygtige og paalidelige Taxatorer; thi ellers var det, selv om Loven i sig selv var nok saa fortrinlig, kun daarligt bestilt med den hele Foranstaltning. Jeg indrømmer iøvrigt, at dette overvættede store Antal ikke vel kan undværes, naar man vil have Overtaxationscommissionerne organiserede paa den i § 21 foreslaaede Maade, som jeg ret